

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

*Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)*

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις».

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου, η ισχύς των οποίων αρχίζει από 1/1/2011: α) εισάγονται νέες ρυθμίσεις με σκοπό την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης, β) ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

Ι. ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Παρατίθενται γενικές διατάξεις και ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

1.α. Παρέχεται η δυνατότητα εισαγωγής προς εκδίκαση στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), οποιουδήποτε ένδικου μέσου ή βοηθήματος ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων, εφόσον με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

β. Η κατά τα ανωτέρω εισαγωγή στο ΣτΕ, γίνεται με πράξη τριμελούς Επιτροπής, η οποία δημοσιεύεται σε δύο εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναβολή εκδίκασης εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα.

γ. Για την άσκηση παρέμβασης στις προαναφερόμενες δίκες δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη.

δ. Ρυθμίζονται ειδικότερα θέματα εφαρμογής της νέας ρύθμισης.

(άρθρο 1)

2. Επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, η άσκηση ενώπιον του ΣτΕ, αίτησης αναίρεσης (για διαφορά ουσίας) ή έφεσης (για ακυρωτική διαφορά) κατά απόφασης διοικητικού δικαστηρίου που κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετική διάταξη, εφόσον το ζήτημα αυτό δεν έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση στο ΣτΕ. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής, το ΣτΕ μπορεί να

παραπέμψει την υπόθεση σε άλλο δικαστήριο, εφόσον η απόφαση υπέκειτο σε έφεση ενώπιον του τελευταίου. **(άρθρο 2)**

3.α. Προβλέπεται ότι, σε περίπτωση άσκησης αναίρεσης από το Δημόσιο ή τα ν.π.δ.δ. (η νομική υπηρεσία και δικαστική εκπροσώπηση των οποίων διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους), αντίγραφο του αναιρετηρίου και των λοιπών αναφερόμενων εγγράφων αποστέλλονται στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ν.Σ.Κ.).

β. Το Ν.Σ.Κ. γνωμοδοτεί, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, για το παραδεκτό της αναίρεσης και για το παραδεκτό και βάσιμο τουλάχιστον ενός από τους λόγους της. Αν, εντός της τασσόμενης προθεσμίας, δεν αποσταλεί αντίγραφο της θετικής γνώμης του ΝΣΚ στο αρμόδιο Δικαστήριο, η αίτηση αναίρεσης θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε.

γ. Καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ρύθμισης, η οποία όμως δεν εφαρμόζεται επί αιτήσεων που ασκούνται από Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ο.τ.α.), Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα. **(άρθρο 3)**

II. ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιείται – συμπληρώνεται η νομοθεσία «περί του Συμβουλίου της Επικρατείας» (π.δ.18/1989) και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

1.α. Για τον καθορισμό των κατηγοριών υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα καθενός από τα Τμήματα, απαιτείται εφεξής απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ.

β. Για την επίλυση διαφωνιών, σχετικά με την αρμοδιότητα των Τμημάτων, αρμόδιος εφεξής είναι ο Πρόεδρος του ΣτΕ.

γ. Παρέχεται δυνατότητα εισαγωγής στο αρμόδιο Τμήμα ή την πενταμελή σύνθεση Τμήματος υποθέσεων που είχαν εισαχθεί λόγω σπουδαιότητας στην Ολομέλεια ή στην επταμελή σύνθεση. **(άρθρο 4)**

2. Επιτρέπεται στον εισηγητή να προτείνει, στον Πρόεδρο, την εισαγωγή στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο, ενδίκου βοηθήματος ή μέσου που είναι προδήλως αβάσιμο ή ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου. **(άρθρο 7)**

3. Αυξάνονται τα παράβολα που καταβάλλονται για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον του ΣτΕ ως ακολούθως: **α)** κατά εκατό (100) Ευρώ [από πενήντα (50) σε εκατόν πενήντα (150)] για αίτηση ακύρωσης, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, ή τριτανακοπή ή αίτηση αναίρεσης σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης.

β) Κατά πενήντα (50) Ευρώ [από διακόσια (200) σε διακόσια πενήντα (250)] για αίτηση αναίρεσης, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης. **(άρθρο 8)**

4. Επανακαθορίζεται το ύψος του προβλεπόμενου παραβόλου (εικοσαπλάσιο αντί διπλάσιο που ισχύει), που μπορεί να απαγγείλει το Δικαστήριο επί προφανώς απαράδεκτων ή αβάσιμων ενδίκων μέσων.

(άρθρο 9)

5.α. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα σχετικά με την εκδίκαση αναστολής εκτέλεσης προσβαλλόμενης πράξης.

β.ι) Σε περίπτωση άσκησης αίτησης ακύρωσης κατά άδειας οικοδομής, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή διατάξεων για την εκτός σχεδίου δόμηση, η εκτέλεση της προσβαλλόμενης άδειας αναστέλλεται αυτοδικαίως, για διάστημα εξήντα (60) ημερών, από την κοινοποίηση της αίτησης στην αρχή που εξέδωσε την πράξη.

ii) Η εν λόγω αρχή οφείλει να μεριμνήσει για τη συμμόρφωση προς το ανασταλτικό αποτέλεσμα μετά τις προβλεπόμενες κοινοποιήσεις.

iii) Το ανασταλτικό αποτέλεσμα αίρεται και πριν παρέλθει το εξηκοστήμερο, αν εντός του χρονικού αυτού διαστήματος, απορριφθεί η αίτηση αναστολής.

γ. Παρέχεται η δυνατότητα στον Πρόεδρο να διατάξει την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος, κατόπιν αίτησης εκείνου που δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση ή της αρμόδιας αρχή, εφόσον η αίτηση ακύρωσης είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Στην περίπτωση αυτή, για την αίτηση άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου.

(άρθρα 10 και 11)

6. Επανακαθορίζονται οι λόγοι παραδεκτής άσκησης αίτησης αναίρεσης και έφεσης, οι οποίες ασκούνται, εφεξής, μόνο όταν δεν υπάρχει νομολογία του ΣτΕ ή υπάρχει αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης προς τη νομολογία του ΣτΕ ή άλλου ανώτατου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

(άρθρο 12)

III. ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιούνται – συμπληρώνονται διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ., ν.2717/1999) και μεταξύ άλλων προβλέπονται τα εξής:

1. Επανακαθορίζεται η καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα των διοικητικών πρωτοδικείων και εφετείων και καθορίζονται οι κατηγορίες υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών και των μονομελών εφετείων.

(άρθρα 13 και 14)

2. Εφεξής, δεν επιτρέπεται ο ορισμός υπαλλήλων της υπηρεσίας τους, ως δικαστικών πληρεξουσίων, από τους εκπροσώπους του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ., εφόσον πρόκειται για φορολογικές διαφορές με αντικείμενο που υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ΕΥΡΩ. Η ρύθμιση αυτή δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, υποθέσεις.

(άρθρα 15 και 16)

3.α. Παρέχεται η δυνατότητα στον εισηγητή δικαστή, να αποστέλλει στο Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, αντίγραφο της δικαστικής απόφασης, εφόσον από την έρευνα του φακέλου προκύπτουν υπόνοιες για παράνομη ενέργεια ή παράλειψη διοικητικού οργάνου που μπορεί να επισύρει κατά νόμο προσωπικό καταλογισμό του ή εφόσον διαπιστωθούν πλημμέλειες ή κενά της διοικητικής διαδικασίας.

β. Ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης ενημερώνει σχετικά το αρμόδιο για την υποβολή αίτησης καταλογισμού όργανο και προβαίνει στις λοιπές προβλεπόμενες ενέργειες. **(άρθρο 17)**

4. Καταργείται η δυνατότητα άσκησης προσφυγής από κάθε αρχή (πλην του Υπουργού Οικονομικών ή των οργάνων στα οποία έχει μεταβιβασθεί η σχετική αρμοδιότητα) κατά πράξεων των οργάνων της, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. **(άρθρο 18)**

5. Επανακαθορίζεται η εξουσία του δικαστηρίου, σε περίπτωση άσκησης προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης φορολογικής ή τελωνειακής αρχής και καθορίζονται οι εκκρεμείς υποθέσεις τις οποίες καταλαμβάνει η εν λόγω ρύθμιση. **(άρθρο 20)**

6. Επιτρέπεται, εφεξής, η άσκηση έφεσης, σε περίπτωση φορολογικών διαφορών με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση αλλά είναι εκπεστέα, εφόσον το ποσό της εν λόγω ζημίας υπερβαίνει τις 15.000 ΕΥΡΩ (αντί 1.500 € περίπου, που ισχύει). **(άρθρο 21)**

7. Για την άσκηση έφεσης κατά πρωτόδικης απόφασης επί χρηματικού αντικειμένου φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, ο εκκαλών οφείλει να καταβάλλει με ποινή απαραδέκτου και κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, ποσοστό 50% του οφειλόμενου, σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση, κύριου φόρου, δασμού ή τέλους. **(άρθρο 22)**

8. Ορίζεται ότι, δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ), ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξη ουσιαστικού δικαιίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

β. Καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης. **(άρθρο 23)**

9. Επανακαθορίζεται η έννοια των συναφών πράξεων και παραλείψεων και προβλέπεται ότι, στις φορολογικές διαφορές, η συνάφεια δεν αίρεται εκ μόνου του λόγου ότι οι πράξεις αναφέρονται σε διαφορετικά έτη. **(άρθρο 26)**

10. Τα ένδικα βοηθήματα επί φορολογικών και εν γένει τελωνειακών διαφορών κατατίθενται, εφεξής, στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνονται, τίθεται δε προθεσμία για την επίδοση αντιγράφου του δικογράφου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη ή παρέλειψε, παρά το νόμο, την έκδοσή της. **(άρθρο 27)**

11.α. Επανακαθορίζονται, οι προθεσμίες επίδοσης των δικογράφων και κλήτευσης των διαδίκων στο ακροατήριο.

β.ι) Τίθενται, εκ νέου, οι υποχρεώσεις της Διοίκησης και των ν.π.δ.δ., σχετικά με την αποστολή του διοικητικού φακέλου στο δικαστήριο.

ii) Σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράλειψης της διαβίβασης ή εκπρόθεσμης διαβίβασης του διοικητικού φακέλου, το δικαστήριο καταλογίζει σε βάρος της αρχής και υπέρ του αντιδίκου της, χρηματική ποινή εκατό (100) έως πεντακοσίων (500) Ευρώ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

iii) Η εν λόγω χρηματική ποινή, που καταλογίστηκε σε βάρος της αρχής, καταλογίζεται περεταίρω και ανεξαρτήτως της πειθαρχικής δίωξης, σε βάρος του υπαλλήλου που έχει την ευθύνη για την εμπρόθεσμη διαβίβασης των ανωτέρω στοιχείων και σωρευτικά σε βάρος της προϊσταμένου της οργανικής μονάδας, επιπέδου διεύθυνσης, στην οποία υπηρετούσε ο υπάλληλος κατά το χρονικό διάστημα που συντελέστηκε η πλημμελής εκπλήρωση καθηκόντων κατά τα ανωτέρω.

iv) Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με κ.υ.α., της διαδικασίας καταλογισμού και είσπραξης της χρηματικής ποινής, καθώς και κάθε άλλης λεπτομέρειας. **(άρθρα 28 και 29)**

12. Προστίθεται, ως λόγος κατάργησης της δίκης, η επίτευξη διοικητικής επίλυσης της διαφοράς. **(άρθρο 30)**

13. Προβλέπεται η χορήγηση σε κάθε διάδικο αντιγράφου της απόφασης, μετά τη δημοσίευσή της, προκειμένου να μεριμνήσουν για την καθαρογραφή της. **(άρθρο 32)**

14. Ορίζεται ότι, οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές, με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το προβλεπόμενο τέλος δικαστικού ενσήμου. **(άρθρο 33)**

15.α. Επανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης / απόρριψης αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης από το δικαστήριο.

β. Ειδικά, στις φορολογικές, τελωνειακές και διαφορές με χρηματικό αντικείμενο, το δικαστήριο διατάσσει αναστολή εκτέλεσης της πράξης, κατά το μέρος που συνεπάγεται τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων εξαναγκασμού ή διασφάλισης της είσπραξης της οφειλής, εφόσον ο αιτών αποδεικνύει βλάβη ότι η βλάβη που επικαλείται προέρχεται από αυτά. **(άρθρο 34)**

16. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, μετά την πάροδο συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος από τη χορήγηση προσωρινής διαταγής, χωρίς να έχει εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθίσταται υποχρεωτική η αυτεπάγγελτη επάνοδος του αρμόδιου δικαστή για να κριθεί αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση.

(άρθρο 35)

17.α. Παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να διατάσσει, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης ακόμη και στο σύνολό της, σε περίπτωση φορολογικών διαφορών και τελωνειακών εν γένει διαφορών στις οποίες η άσκηση της προσφυγής αναστέλλει μερικώς ή στο σύνολο την εκτέλεση της πράξης.

β. Για την ανωτέρω διαδικασία απαιτείται αίτηση της αρχής που εξέδωσε την πράξη ή του οργάνου που ορίζεται με υπουργική απόφαση. (άρθρο 37)

18. Περαιτέρω, στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, στις οποίες η άσκηση ενδίκου μέσου δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης δικαστικής απόφασης, επιτρέπεται να ανασταλεί η εκτέλεση αυτής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα και εφόσον το ένδικο μέσο κρίνεται ως προδήλως βάσιμο. (άρθρο 38)

19. Για τα νομικά πρόσωπα, λόγο προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης μπορεί να θεμελιώσει ο κίνδυνος σοβαρού οικονομικού κλονισμού τους. (άρθρο 40)

20. Το μονομελές διοικητικό εφετείο καθίσταται καθ' ύλην αρμόδιο για τις διαφορές που αναφύονται κατά την είσπραξη δημοσίων εσόδων, εφόσον η απαίτηση για την οποία χωρεί η εκτέλεση δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) Ευρώ. (άρθρο 42)

21.α Επανακαθορίζεται το ύψος των παραβόλων που προβλέπονται για την παραδεκτή άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Ειδικότερα ορίζεται σε :

i) Εκατό (100) Ευρώ [από εικοσιπέντε (25) Ευρώ, που ισχύει], το παράβολο για την ένσταση (άρθρα 246 και 269 ΚΔΔ), την αντένσταση (άρθρο 256 ΚΔΔ), τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας, την προσφυγή, την ανακοπή (άρθρο 217 ΚΔΔ).

ii) Εκατό (100) Ευρώ, το παράβολο για την αγωγή.

iii) Εκατόν πενήντα (150) Ευρώ [από πενήντα (50) Ευρώ που ισχύει], το παράβολο για την ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, αντέφεση, αίτηση αναθεώρησης και την τριτανακοπή.

iv) Εικοσιπέντε (25) Ευρώ, το παράβολο για την προσφυγή που ασκείται από ασφαλισμένο σε φορέα κοινωνικής ασφάλισης.

β. Εφεξής, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) Ευρώ το παράβολο ίσο προς το 2% του αντικειμένου της διαφοράς

για την προσφυγή, την έφεση και την αντέφεση, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές και τελωνειακές διαφορές. **(άρθρο 45)**

IV. ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα αρμοδιότητας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των διαδικασιών ενώπιον αυτών. Μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα εξής:

1. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση π.δ/τος, με το οποίο είναι δυνατή η μεταφορά: **α)** υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητας του ΣτΕ ως διαφορών ακυρωτικών ή ουσίας στα διοικητικά δικαστήρια και αντίστροφα, **β)** υποθέσεων της αρμοδιότητας ενός βαθμού δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων στον άλλο. **(άρθρο 46)**

2.α. Τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις των νόμων 702/1977 και 1406/1983, όπως ισχύουν και προβλέπονται τα εξής:

- Επανακαθορίζονται: **i)** οι ακυρωτικές διαφορές που εκδικάζονται από τα τριμελή διοικητικά εφετεία και το ΣτΕ, **ii)** οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων επί ακυρωτικών διαφορών που κατ' εξαίρεση υπόκεινται σε έφεση.

- Οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημίες που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο, υπάγονται εφεξής στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

- Καθορίζονται οι διαφορές που εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ως διαφορές ουσίας, από τα διοικητικά εφετεία.

β. Ορίζεται ότι, οι αιτήσεις ακυρώσεως, κατά πράξεων της διαδικασίας που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, υπάγονται στην αρμοδιότητα των τριμελών διοικητικών εφετείων που αποφαίνονται ανεκκλήτως, με τις οριζόμενες επιφυλάξεις (ν.3886/2010).

(άρθρα 47 και 48)

3. Επανακαθορίζονται οι ακυρωτικές διαφορές που εκδικάζονται από τα τριμελή διοικητικά εφετεία, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας για το καθεστώς αλλοδαπών. **(άρθρο 49)**

4. Θεσπίζεται νέα διαδικασία για την εκδίκαση προσφυγής, κατά πράξεων με τις οποίες διατάσσεται η αναστολή λειτουργίας επαγγελματικής εγκατάστασης λόγω φορολογικών παραβάσεων (άρθρο 13 του ν. 2523/1997).

(άρθρο 51)

5. Ρυθμίζονται, εκ νέου, τα θέματα σχετικά με την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας και την εκδίκαση αντιρρήσεων κατά κράτησης, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών. **(άρθρα 54 και 55)**

V. ΕΚΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Τροποποιείται η νομοθεσία για τη συμμόρφωση της διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις (ν. 3068/2002) και προβλέπεται ότι, εφεξής, ο έλεγχος για τη συμμόρφωση της διοίκησης προς τις αποφάσεις των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, διενεργείται από τριμελή συμβούλια των δικαστηρίων αυτών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 56)

VI. ΕΒΔΟΜΟ ΚΑΙ ΟΓΔΩΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ειδικότερα προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ., ν.1756/1988) και προβλέπονται τα εξής:

α.ι) Θεσπίζεται η υποχρεωτική άσκηση από τον Γενικό Επίτροπο αίτησης αναίρεσης ή έφεσης υπέρ του νόμου στο ΣτΕ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα, σε δίκες για την εκδίκαση υπόθεσης, στην οποία ανακύπτει νέο νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σπουδαιότητα ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

ii) Η εκδίκαση ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων στα οποία τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, αναστέλλεται έως τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του ΣτΕ.

β. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργών τους. (άρθρα 57 – 59)

2. Επανακαθορίζονται τα αρμόδια όργανα για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης σε βάρος δικαστικών λειτουργών. (άρθρο 60)

3. Αυξάνεται, κατά εκατόν σαράντα τέσσερις (144) συνολικά και σε βάθος τριετίας, ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ως ακολούθως:

α. Από την 1^η Ιανουαρίου 2011, κατά σαράντα οκτώ (48), ήτοι:

- i) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις (4)
- ii). των Εφετών κατά δεκαπέντε (15)
- iii) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις (4) και
- iv) των Παρέδρων – Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε (25).

β. Από την 1^η Ιανουαρίου 2012, κατά σαράντα οκτώ (48), ήτοι:

- i). των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις (4)
- ii) των Εφετών κατά δεκαπέντε (15)

- iii) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις (4) και
- iv) των Παρέδρων – Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε (25).

γ. Από την 1^η Ιανουαρίου 2013, κατά σαράντα οκτώ (48), ήτοι:

- i) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις (4)
- ii) των Εφετών κατά δεκαπέντε (15)
- iii) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις (4) και
- iv) των Παρέδρων – Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε (25). **(άρθρο 61)**

4. Προβλέπεται η συγκρότηση Επιτροπής, με υπουργική απόφαση, για την κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο, των διατάξεων περί αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων. **(άρθρο 62)**

5. Συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000) και προβλέπονται τα εξής:

α. Παρέχεται η δυνατότητα στους δικαστικούς υπαλλήλους να παραμείνουν στην υπηρεσία έως και τρία (3) επιπλέον έτη και μέχρι τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους. (Σήμερα απολύονται αυτοδίκαια με τη συμπλήρωση 35 ετών πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας και του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους).

β. Ρυθμίζονται θέματα εφαρμογής της ανωτέρω διάταξης. **(άρθρο 63)**

6.α. Προβλέπεται ότι, το Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτηρίων (ΤΑΧΔΙΚ) επιχορηγεί σε ετήσια βάση πλέον, τα δικαστήρια, για την κάλυψη των αναγκών τους (ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας, συντήρησης ηλεκτρομαγνητικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων ανελκυστήρων, εξοπλισμού πληροφορικής, μηχανών γραφείων, κλιματιστικών μηχανημάτων, προμήθεια γραφικής ύλης, αναλώσιμων υλικών κ.λπ.).

β. Για τη διαχείριση της επιχορήγησης, ορίζεται τριμελής επιτροπή.

γ. Σε κάθε δικαστήριο που λαμβάνει ετήσια επιχορήγηση, συνιστάται Ειδικό Γραφείο, το οποίο στελεχώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον οικείο κανονισμό.

δ. Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων αναγκών υπόκεινται σε προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ε. Η διάρκεια των συμβάσεων για την αντιμετώπιση των ανωτέρω αναγκών μπορεί να είναι μεγαλύτερη του έτους και υπόκεινται σε προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας από το οικείο κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. **(άρθρο 64)**

7. Επανακαθορίζεται η σύνθεση των μελών του Πειθαρχικού Συμβουλίου των μελών ΔΕΠ και ΕΠ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. **(άρθρο 65)**

B. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται, επί του κρατικού προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη από την αύξηση του αριθμού των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά εκατόν σαράντα τέσσερις (144) συνολικά και σε βάθος τριετίας (σαράντα οκτώ (48), για καθένα των ετών 2011, 2012 και 2013) και την ως εκ τούτου καταβολή αποδοχών και εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται κατ' έτος ως ακολούθως:

- για το 2011 στο ποσό των **3.210.000 Ευρώ** περίπου,
- για το 2012 στο ποσό των **5.400.000 Ευρώ** περίπου και
- για το 2013 και για καθένα των επόμενων ετών στο ποσό των **8.100.000 Ευρώ** περίπου. **(άρθρο 61)**

2. Δαπάνη από την: **α)** δημοσίευση της πράξης της τριμελούς επιτροπής του ΣτΕ που αποφασίζει για την εισαγωγή προς εκδίκαση σε αυτό, οποιουδήποτε ενδίκου μέσου ή βοηθήματος στις οριζόμενες περιπτώσεις. **(άρθρο 1 παρ. 1)**

β) Κάλυψη εξόδων λειτουργίας της Επιτροπής για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί διοικητικών δικαστηρίων. **(άρθρο 62)**

Η ανωτέρω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης.

3. Ενδεχόμενη εξοικονόμηση δαπάνης από τον: **α)** μη καταλογισμό δικαστικής δαπάνης, σε περίπτωση άσκησης παρέμβασης σε δίκες ενώπιον του ΣτΕ. **(άρθρο 1 παρ. 3)**

β) Επανακαθορισμό των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης (όριο ηλικίας και χρόνος ασφάλισης), όσων εκ των δικαστικών υπαλλήλων κάνουν χρήση της προτεινόμενης διάταξης και παραμένουν στην ενεργό υπηρεσία, μετά τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων για αυτοδίκαιη αποχώρηση αυτών. **(άρθρο 63)**

4. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη είσπραξη παραβόλων κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 11 και του άρθρου 21.

5. Ενδεχόμενη αυξομείωση εσόδων από τον επανακαθορισμό: **α)** των προβλεπόμενων παραβόλων για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσω των ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων **(άρθρο 45)**, **β)** των υποθέσεων που εκδικάζονται από το ΣτΕ και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. **(άρθρα 47-49)**

6. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την είσπραξη των προβλεπόμενων παραβόλων και τέλους δικαστικού ενσήμου κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 8, 9 και 33.

Αθήνα, 29 Οκτωβρίου 2010

Η Γενική Διευθύντρια

Βιολέττα Καρακατσάνη - Κονίδα